

Koneistajan mittavirhe

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Löysi lastun Laamalainen,
kiemuran, alumiinisen,
Itse tuo kysyä virkki:
”Mahtaakohan tarkoitettu
teräkselle ainoalle,
tynnyrikin tyhjimmäinen?”

Välkky velho Veikurainen
kuvan piirsi pikkuruisen,
palaan pahvia pakersi,
viivoin nuhruisin nyhersä,
mitoin aivan summittaisin.

Välkky velho Veikurainen
lausui laulaen nimesi:
”Jyrä Jyrki Kyrmyńska,
hilppaa pintaa vain hivenen.”

Neuvoi välkky oppilasta:
”Lastun verran riimittele,
tyynny vielä mieleltäsi,
kunnon vasteet kiinnittele.”

Välkky velho Veikurainen
lavallisen aihioita
tykö työstön verran työnsä,
lykki, onnen toivotteli.

Kohtaan aiheen aiottuhun
aineen nosti pöydän päälle.
Vasten vasteita lepäsi
teräs musta ruostehinen.
Jyrki poika suunnitteli,
hiestä märkänä hikosi.

Hetken mieltä, toisen kerran,
ohjeet näytölle naputti.

Lauloi Jyrki innoissansa,
tanssi tahdissa koneensa,
nuotin vierestä vihelsi,
riimit säikeiset sävelsi:

”Veisas virren vainolainen,
puheitansa pyöritteli,
särmät sättien sähelsi.

Koneistajan mittavirhe

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Piti sorvin kaunihisti.
Poras pieleen pienen reiän,
suuren sorvas soikeaksi,
kierteen kieroksi kiristi,
veti viistehen vinoksi.

Aarne Armas Autereinen,
hitsareiden hitsipilli,
mitat metrin antoi, viina
tuotti tauon, viikon, kahden .

Kaunotukka kallisteli,
lainehilla liehutteli.
Kaatui kallis kaunotukka,
liinaharja lainehilla.

Veli muljuun, suistui veikko,
kaatui, mustaan multaan maatui.”

Nousi heila kaunokainen,
ylös portaat ponnisteli,
keikkui sinne, keinui tänne,
heilui pyrstö, keinahteli.

Siinä Jyrki tirkisteli,
tipun bongasi todeten,
tipun aarteet aatoksissa.

Loppui loitsut, loittonivat,
muljahteli mustuaiset,
sanat turtui Jyrkin suusta,
Kalevala kaavoissansa.

Pomppi terhakas teränen,
päin jo vasteita ajeli,
riskyen kone rysähti
näyttö pieni vain pihisi.

Jyrki kiivaasti kirosi,
suusta päästi perkeleitä:
”Turmioon vei tuloksen,
välkyn velhon Veikuraisen!”

Keturalle, kohtalolle,
laulut laitteen lakkasivat.
Huusi hurjat huudahdukset,

Koneistajan mittavirhe

Kirjoittanut Sauli Salomaa

puna naamalla puhisi.

Vehailipa Veikurainen
ojentaen oppilasta.
Suunnan näytti Ainon luokse,
tykö ehjän työkonehen.

Avulias Aino aina,
koulutetun tietäväinen
tenti työstön tarkoituksen,
laadun aihion tivasi,
antoi uuden työkalunkin.

Tunnollinen Laamalainen
koneen kuntoon saattoi saada,
laittoi laitteen loistavaksi.
Fanuc loisti jyrsiäinen.

Lastut lattian lakaisi,
maton puhtaaksi puristi.